

ת"פ 59518/01/13 - מדינת ישראל נגד יעקב וולף

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 59518-01-13 מדינת ישראל נ' וולף

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב וולף

הנאשמים

גזר דין (ללא הרשעה)

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות שעניינן החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת סם שלא לצריכה עצמית.

בת"פ **59518-01-13** הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית, בכך שביום 24/3/12 בשעה 15:50 לערך החזיק סם מסוג חשיש במשקל 37.7 גרם נטו.

בת"פ **37731-10-14** הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שביום 16/7/14 החזיק במכוניתו סם מסוג MDMA במשקל נטו של 26.4 גרם שלא לצריכה עצמית.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם רווק יליד 1992 בעל השכלה תורנית, נטל אחריות על ביצוע שתי העבירות וביטא הבנה לקשיים הרגשיים העומדים ברקע לביצוע העבירות, ובהם חילוקי הדעות בינו לבין הוריו בשל העובדה שאינו מקיים אורח חיים חרדי כפי שהיו רוצים.

להערכת שירות המבחן נתון זה יחד עם העדר בשלות באישיותו של הנאשם גרר אחריו התדרדרות במצבו שהתבטאה גם בשימוש בסמים.

עוד חיווה שירות המבחן את דעתו כי ללא מעורבות טיפולית קיים סיכון לחזרה לשימוש בסמים והנאשם הופנה לטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים בבני ברק.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 13/3/2017 עולה כי הנאשם מוסיף להגיע לטיפול באופן מסודר ומוסר בדיקות שתן נקיות מסמים. מהגורמים המטפלים נמסר כי מערכת היחסים שמקיים הנאשם עם משפחתו מורכבת וכי לנאשם מטענים רגשיים אותם פתר בעבר באמצעות השימוש בסמים.

להערכת העו"ס המטפלת בנאשם, הנאשם מפיך תועלת מהטיפול ומהקשר עם היחידה לטיפול בנפגעי סמים, וכי הוחלט לסייע לו אף בתחום התעסוקתי, כאשר בנוסף לקורס טכנאי לתיקון מכשירים סלולריים הינו עתיד להתחיל בלימוד קורס מחשבים.

בשיחות שקיים שירות המבחן עם הנאשם, תיאר הנאשם שביעות רצון מההלך הטיפולי והביע מחויבות להמשיך בו. כן סיפר הנאשם כי הוא ממשיך בעבודתו בתחום הבניה והשיפוצים. לדבריו מבדיקות שערך נמצא כי אינו עומד בתנאי סף הקבועים לשם הסמכתו כקבלן רשום. בנוסף ביטא הנאשם חששו שמא הרשעתו בדין תחבל בהתפתחותו בתחום העסקי.

משחלפו שנתיים ממועד ביצוע עבירות הסמים ולא נפתחו תיקים פליליים נוספים נגד הנאשם, בשל העובדה שהנאשם מקיים אורח חיים תקין הכולל לימודים ותעסוקה, נוכח מחויבותו להלך הטיפולי ובשל גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהשית על הנאשם צו מבחן, התחייבות ושל"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לחומרת מעשיו של הנאשם, לכך שמדובר בשני סוגי סמים, דהר המלמד על נגישותו של הנאשם לסמים.

ביחס לעבירת הסם בת"פ 59518-01-13 טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר.

ביחס לעבירת הסמים בתיק האחר, טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר.

בשל היות הנאשם נעדר עבר פלילי, סבורה התביעה כי יש "למקם" את הנאשם בחלקו התחתון של כל אחד מן המתחמים ולהשית עליו, מאסר, מאסר מותנה וקנס כספי.

ביחס להמלצת שירות המבחן בדבר אי הרשעה טענה התביעה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת "כתב" וכי לא הוכח נזק ממשי שייגרם לו בהרשעתו, ולפיכך מבקשת התביעה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

מנגד, מציין הסנגור את הדרך השיקומית שעבר הנאשם במשך למעלה משנתיים, את אורח החיים התקין שהוא מנהל

ואת הצלחתו כקבלן בתחום הבניה.

בהתייחס לעבירות בהן הורשע, טען הסנגור כי כיום לנוכח השינוי במדיניות ההעמדה לדין בעבירות סמים, הרי שבתיק הסם מסוג חשיש, לא היה מוגש היום כתב אישום נגד הנאשם, וביחס לתיק האחר, מסר כי מדובר בסמים שנרכשו לשימוש עבורו ועבור חבריו וכי לא התכוון לסחור בהם כטענת התביעה.

בהפנותו לפסיקת בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 2802-12-15 שרון ביטון נ' מדינת ישראל מציין הנאשם כי במקרים של בגירים צעירים אין דרישה להוכיח נזק קונקרטי לפגיעה בסיכויי שיקומו של הנאשם, על מנת להימנע מהרשעתו של נאשם.

נוכח הדרך הטיפולית בה צועד הנאשם עותר הסנגור לחרוג ממתחם הענישה ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בשתי עבירות סמים, הראשונה בוצעה בהיותו בן 20, והשניה סמוך לגיל 22.

אין צורך להכביר מילים בענין חומרתן של העבירות והנזק שהן מסבות לחברה.

בת"פ 59518-01-13 הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית של סם מסוג חשיש. נוכח כמות הסם שנמצאה ברשותו של הנאשם (37.7 גרם נטו) יוחסה לנאשם עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, אך במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים (עליו הוסכם טרם בוצעה העבירה בתיק הנוסף -א.ח) תוקן כתב האישום לעבירה שחומרתה פחותה יותר.

הגם שמדובר בסם הנמנה על הסמים הקלים, מדובר בכמות שאינה מבוטלת .

בת"פ 37731-10-14 הורשע הנאשם בעבירה של החזקה שלא לשימוש עצמי של סם מסוג הסמים הקשים אשר נזקיו גדולים לאין ערוך ובכמות גדולה של 26.4 גרם.

הנאשם עתר לביטול הרשעתו בדין ואילו התביעה מתנגדת בטענה כי לא הוכח קיומה של פגיעה אפשרית עתידית שתגרם לנאשם היה ויורשע.

בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל נקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, בהצטבר שני גורמים: האחד, שסוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני, שיש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתב, מנה בית המשפט מספר אמות מידה לקביעה, אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד, אם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את העבירה; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונותו להכיר בפסול במעשיו;

והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

במקרה שבפניי, על אף חומרת העבירות, הנאשם שבפניי נעדר עבר פלילי, נטל אחריות מלאה על מעשיו, מזו תקופה ארוכה מקיים אורח חיים תקין ושומר חוק, הכולל עבודה בעסק שהקים בתחום הבניה ולימודים וניקיון מסמים. נוסף לאלו, נתתי דעתי לרקע לביצוע העבירות ולהליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם. בנסיבות אלו, ראיתי להימנע מהרשעתו מביצוע העבירות שבפניי.

לענין טענת התביעה לפיה לא הוכחה פגיעה קונקרטית שתיגרם לנאשם בהרשעתו משלא הביא ראיות של ממש בענין, אני מפנה אני מפנה לפסק הדין בת"פ (מחוזי-ירושלים) 36771-11-15 מדינת ישראל נ' פנש ואח' שניתן מפי כב' הנשיא אהרן פרקש:

"בשנה האחרונה מותב בראשותו של כב' הנשיא א' טל, בבית המשפט המחוזי במחוז מרכז, התייחס לשאלת החלת הלכת כתב ולדרישת הנזק הקונקרטי על בגירים-צעירים, וקבע, כי בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין "מקבילית מוחות", כך שכל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתיים עוד לפניהם" (ע"פ (מרכז) 14167-10-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל... וראו גם עפ"ג (מרכז) 14167-10-15 פרנג'ו אלמנאו נ' מדינת ישראל...בדיון והכרעה - שם בוטלה הרשעת שני בגירים-צעירים..."

בעפ"ג 14167-10-15 שאוזכר לעיל נאמרו הדברים הבאים:

"קיים קושי אינהרנטי להצביע על פגיעה תעסוקתית-קונקרטית בקבוצת "הבגירים צעירים" שמתחילים את מסלול חייהם..."

בע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל ביטל בית המשפט העליון את הרשעתו של המערער הנמנה על ה"בגירים צעירים" ושהורשע בביצוע עבירת שוד. בית המשפט התייחס לחומרה המובנית בפרשיה העבריינית בה הורשע המערער אך מנגד, נתן משקל בין היתר לגיל המערער, עברו הנקי, קבלת האחריות מצדו וקשייו האישיים:

"לא בלי התלבטות החלטנו לקבל את הערעור. ברי כי אין לנהוג כל עיקר יד קלה בביטול הרשעה, שהיא "דרך המלך" ההכרחית במרבית התיקים... איננו רוצים ליטע כאן מסמרות באשר לגישה בכגון דר לעניינים של בגירים צעירים. אף כי הדעת נותנת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא הגורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הנסיבות".

כאמור, נוכח ההגמשה בכללים שנקבעו בהלכת כתב במיוחד ביחס לבגירות צעירים, ומהנימוקים שהובאו לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם תוך הותרת הקביעה לפיה הנאשם ביצע את העבירות שבהם נקבעה אחריותו ומטיל עליו את העונשים הבאים:

1. הנאשם יבצע של"צ בהיקף 300 שעות.
השל"צ יבוצע בהתאם לתוכנית של שירות המבחן ויסתיים תוך שנה.
2. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 10,000 לפיה ימנע מביצוע עבירות על פקודת הסמים המסוכנים משך 12 חודשים מהיום.
זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.